

جنگ جهانی رسانه‌ها در ونزوئلا

ایران در کجای ماجراست

محمد پارسا نجفی

ونزوئلا کشوری است که ذخائر نفتی بسیاری دارد و در برخی تخمین‌ها منابع آن را بیشتر از عربستان و روسیه می‌دانند. البته منابع طبیعی دیگری مانند آب بسیار و طلا و... هم دارد که این کشور را در بازارهای مختلف تاثیرگذار کرده است.

وضعیت اقتصادی این کشور به دلیل دخالت‌های آمریکا و متحدانش بسیار وخیم است و مردم چه هوادار دولت و چه مخالف آن در شرایط خوبی نیستند این را نمی‌توان کتمان کرد اما مسئله این است که چنین وضعیتی نیازمند همگرایی و همکاری است تا بیکاری و تورم به رونق اقتصادی تغییر کند اما آن‌چه در این کشور روی می‌دهد دقیقاً بر خلاف آن است و مقامات افراطی واشنگتن تمام سعی خود را معطوف حرکت این کشور در مسیر جنگ داخلی، کودتا، ناامنی و تنش کرده‌اند.

از همه بدتر دخالت‌های خارجی است که موجب تشدید تنش‌ها شده است یکی از این دخالت‌ها تحریم اقتصادی این کشور توسط ایالات متحده و اتحادیه اروپاست.

امری که به یقین، بیشتر از همه، مردم عادی این کشور را متضرر می‌کنند اما رسانه‌های غربی تلاش آمریکا برای به دست آوردن ذخائر عظیم نفتی ونزوئلا را به گونه‌ای عنوان می‌کنند که گویی همه این تحریم‌ها و تحریم‌ها برای حمایت از مردم بحران زده است.

رسانه‌ها نقش اصلی را در میدان بازی می‌کنند. مردم این کشور نیازمند حقیقت‌اند اما در طوفانی از خبر و تحلیل قرار گرفته‌اند.

اینجاست که بیشتر از ارتش‌های اروپا و آمریکا، هجوم رسانه‌های مشترک المنافع غرب برای فریب مردم کارایی دارد. در اصل سازمان پیمان آتلانتیک شمالی نه با ارتش که با صفی از شبکه‌های برون مرزی در این کشور آتلانتیک جنوبی دست به تجاوز زده است تا دقیقاً همان بلایی را که در لیبی و سوریه بر سر مردم آورد آنجا هم تکرار کند.

اتحاد رسانه‌ای علیه اتحاد شمال

در حال حاضر دو نیرو در ونزوئلا در حال رقابت هستند. مردمی که از دولت وفادار به انقلاب چاوز حمایت می‌کنند و اقلیت ثروتمندی که ناگهان رنگ عوض کرده و برای مردم فقیر این کشور اشک تمساح می‌ریزند و انقلابی‌گری دولت کاراکاس را عامل تورم و بحران معرفی می‌کنند نه تحریم و تحریم‌های آمریکا را.

در این نبرد رسانه‌ای شبکه تله‌سور ونزوئلا، هیسپان تی‌وی ایران، سی‌سی‌تی‌وی چین، آر تی روسیه و خبرگزاری پرینسا لاتینا کوبا به افشای توطئه‌های آمریکا می‌پردازند و مردم را به آرامش و پرهیز از هیجان کور دعوت می‌کنند. در مقابل سی‌ان‌ان آمریکا، دوپچه وله آلمان، یورونیوز اتحادیه اروپا و بی‌بی‌سی انگلیس به انبوهی از شبکه‌های خصوصی و کابلی کودتا چیان ونزوئلا تلاش دارند تا راه‌حل تورم و بیکاری در جنگ و خونریزی بنمایانند و نامش را انقلاب بگذارند تا زمینه برای تبدیل این کشور به یک سوریه یا لیبی دیگر فراهم شود.

این برای اولین بار نیست که قدرت‌های درگیر در یک منازعه بین‌المللی به جای استفاده از جنگنده و موشک انداز با سایت و شبکه خبری روبرو می‌شوند.

دخالت عربان آمریکا موجب شد تا دیگر قدرت‌های جهان که سابقه دخالت آمریکا را تجربه کرده‌اند به مقابله با این ناتوی رسانه‌ای غرب اقدام کنند. هر کدام با دلیل خاص و بر اساس منافع خویش.

روسیه به دلیل نفت خیز بودن ونزوئلا و تاثیری که افزایش صادرات آن می‌تواند در بازار نفت بگذارد و نیز رقابت با آمریکا روی مخالفان واشنگتن در آن کشور حساب می‌کند.

چین به عنوان بزرگترین مصرف‌کننده نفت دنیا، به هر تولیدکننده این محصول خیره نگاه می‌کند و از طرف دیگر از زمان چاوز با قراردادهای سنگین اقتصادی بخشی از بازار مقطعه کاری این کشور را به دست گرفته و نمی‌خواهد سرمایه‌گذاری‌هایش با روی کار آمدن دولتی طرفدار غرب بر باد رود.

کوبا که متحد منطقه‌ای مادورو و مورالس است تاریخی از زخم‌های آمریکا را در سینه حفظ کرده و می‌داند که باید از دوست و همسایه‌اش حمایت کند. وابستگی این کشور فاقد انرژی به نفت ونزوئلا و قراردادهای کلان صادرات مری، معلم و پزشک به آن کشور اهمیت کاراکاس را برای هاوانا آشکار می‌سازد.

اما ایران دلایلی کاملاً متفاوت دارد؛ نفت ایران را نه رشد تولید دیگر کشورها که تحریم غرب تهدید می‌کند پس نفتی بودن این کشور مورد توجه تهران نیست، اما این که ونزوئلا به دلیل مقاومت در برابر آمریکا تحت تحریم است دقیقاً مشابه ایران است.

از طرف دیگر کاراکاس به مانند قلب انقلاب ضد سرمایه‌داری و ضربان ساز این تحولات در آمریکای لاتین بوده از این رو شکست آمریکا در نابودی انقلاب بولیواری می‌تواند برای تهران مهم باشد. چه آنکه کاراکاس از زمان چاوز تاکنون از مخالفان تل‌آویو بوده و اولین کشوری بود که سفارت این رژیم را تعطیل کرده است.

از این روست که کشورهای مختلفی در حمایت از استقلال ونزوئلا یا شکست آن با یکدیگر در نبرد رسانه‌ای قرار دارند. غرب که به دنبال وارنه‌نگاری وقایع است و رسانه‌های آلترناتیو مانند هیسپان تی‌وی که در جهت آگاهی بخشی حقیقی و افشای دسیسه‌ها فعالیت می‌کنند. هیسپان تی‌وی، شبکه ۲۴ ساعته اسپانیایی زبان معاونت برون مرزی صداوسیما از سال ۱۳۹۰ تاکنون فعالیت دارد و جزو مراجع خبری بسیار مهم در آمریکای لاتین است.

پیمان طالبی در گفت و گو با «صبا» :

می‌خواهیم نزدیک مخاطب باشیم

فاطمه رستمی

گفت و گو

اجراهای پرائرژوی برنامه «جوان ایرانی سلام» با پیمان طالبی گل کرد و بین مخاطبان رادیو و بیشتر از همه جوانان طرفداران زیادی داشته و دارد. طالبی بعد از سال‌ها کار رادیویی، مدت هاست به تلویزیون هم آمده و اجرای برنامه‌های مختلفی را برعهده گرفته است. با او در مورد برنامه‌های تلویزیونی «خانه‌ما» «طیب» و سایر فعالیت‌هایش در این شماره از روزنامه «صبا» گفت‌وگویی داشتیم که می‌خوانید.

برنامه را اجرا می‌کنم. به نظرم در اجرای تلویزیونی هنوز ابتدای راه هستیم. برخی از افرادی که امروز در تلویزیون به چهره‌های خیلی مطرحی تبدیل شده‌اند سابقه کارشان بیش از ۱۰ سال است و طبیعی است که خیلی شناخته شده‌تر باشند. من همچنان باید کسب تجربه کنم و تلویزیون هم حق دارد که آرام آرام به مجری خودش اعتماد کند و برنامه‌های مهمش را به او بسپارد. من عجله‌ای ندارم و وقتی رادیو بودم هم مسیرم را آهسته و پیوسته طی کردم. در واقع کار من در رادیو از گزارشگری در همدان آغاز شد و کم‌کم به برنامه‌های جدی‌تر رسیدم و حالا برنامه صبحگاهی رادیو جوان را اجرا می‌کنم. طبیعتاً برای حضور ادامه دار در تلویزیون هم همین راه باید پیموده شود. برای موفقیت در این کار باید پایه‌هایت را محکم بنا کنی تا بقیه راه را به خوبی از سر بگذرانی.

در تلویزیون بارها برنامه‌های تلویزیونی با محوریت پزشکی ساخته شده است. به عنوان مجری برنامه «طیب» وجه تمایز این تولید تلویزیونی را با سایر برنامه‌های سلامت محور چه می‌دانید؟

تمایز برنامه «طیب» نسبت به سایر برنامه‌های تلویزیونی این است که از دل گروه اجتماعی شبکه بیرون آمده است. به غیر از سرگروه و مشاور پزشکی برنامه آقای دکتر یارقلی، هیچ‌کدام از عوامل پزشک نیستند. این نکته به ما کمک کرده برنامه را با ساختار اجتماعی-پزشکی روی آنتن ببریم. ما خودمان را در دل خانواده و سطح شهر در نظر می‌گیریم و موضوعاتی را مطرح می‌کنیم که حرف روز جامعه است. زبان ما خیلی ساده است و حتی از پزشکان هم درخواست می‌کنیم تا حدامکان اصطلاحات سخت پزشکی استفاده نکنند. شاید برای مردم عادی چندان جذاب نباشد که بدانند پاره شدن رباط صلیبی یعنی چه و کجای بدن قرار دارد. ما باید سریع سر اصل مطلب برویم و اطلاعات اساسی را به بیننده بدهیم تا بدانند چه علائمی نشانه چه مشکلی است و... ما گل مطلب را ادا می‌کنیم و می‌خواهیم نزدیک به مخاطب باشیم. ما سعی داریم قشر ضعیف بیننده تلویزیون

یکی از ویژگی‌های نریشن گویی شما در برنامه «خانه‌ما» وجوه کمدی آن است. چقدر متن نوشته شده است و چقدر بداهه گویی می‌کنید و آیا تا به حال بازخوردهایی مبنی بر شباهت کارتان به نریشن گویی برخی برنامه‌های کمدی شبکه‌های خارجی داشته‌اید؟

نریشن‌های کمدی در این برنامه می‌شوند متن از پیش تعیین شده است و من چیزی از خودم نمی‌گویم و اگر کسی چنین برداشتی دارد به هر حال نظر شخصی خودش است. در مورد این مسئله که شباهتی بین نریشن من با برنامه‌های خارجی وجود دارد باید بگویم این‌طور نیست. برنامه‌هایی که در برخی شبکه‌های خارجی به این شکل تولید شده است هم شوخی‌های خیلی بدی دارند و گاهی افراد را تحقیر می‌کنند، اما اینجا ما فقط موقعیت را روایت می‌کنیم و شوخی‌های لطیفی با افراد شرکت‌کننده‌ها داریم. ما از این دست نریشن‌ها قبلاً هم داشته‌ایم و این‌طور نیست که صرفاً شبیه فلان برنامه خارجی باشد و اگر قرار باشد شباهتش را در نظر بگیریم باید بگویم شبیه خیلی از تجربه‌های این چینی است.

به نظر می‌رسد شما در رادیو هم برنامه‌های برند و نشانه شده‌ای را اجرا می‌کردید و هم بیشتر دیده می‌شدید، اما با وجود این که در تلویزیون اجراهای متعددی را برعهده داشته‌اید هنوز به اندازه رادیو مطرح نیستید. آیا هنوز هم منبعی برای همزمانی حضور در رادیو و تلویزیون وجود دارد؟ خودتان جایگاهتان را در تلویزیون چطور می‌بینید؟

اگر در رادیو شناخته‌تر شده هستم دلیلش این است که سابقه‌ام در رادیو بیشتر است. من در رادیو برنامه‌های جوان پسند در ساعت‌های خیلی خوب اجرا کرده‌ام و این برنامه‌ها پر مخاطب بود و به همین دلیل من در رادیو مطرح‌تر بوده‌ام. «جوان ایرانی سلام» یکی از پر مخاطب‌ترین برنامه‌های معاونت صدا در چندسال اخیر است و وقتی به تلویزیون آمدم به دلیل همان قانون منبع حضور همزمان در رادیو و تلویزیون، یک سال و نیم در اجرای این برنامه وقفه ایجاد شد و مجدداً یک سال و دوسه ماه است که یک هفته در میان